

Posudek bakalářské práce Kláry Macháčkové

Charaktery prostoru Trýznivého města Daniely Hodrové

Tématem práce Kláry Macháčkové se stala interpretace kategorií prostoru, postav a pohybu v románové trilogii Daniely Hodrové *Trýznivé město* (Podobojí, Kukly a Théta). Čtenářsky úspěšný románový opus ovšem skrývá řadu úskalí, která zejména pro začínajícího odborníka, neřku-li studenta, mohou představovat určitou past. Míním tím autorčino literárněvědné a teoretické zázemí, které se nezpochybnitelně promítá do utváření textu a vyzývá více či méně poučeného interpreta k odhalování řady teoretických premis a východisek. Tato „hra s teorií“ na půdorysu románového díla má jistě hlubokou tradici a nabízí velké množství rozličných interpretačních možností. Vyžaduje jistě nezpochybnitelné zvládnutí širokého komplexu teoretických otázek a postupů; zároveň však může vést k jisté zacyklenosti a samoúčelnosti jejich aplikace, které se posléze odrazí v nenaplnění vlastního postulátu interpretace, jímž je bezpochyby snaha docílit pojmenování konkrétního scelujícího aspektu a principu díla, čili předvedení své argumentačně podložené cesty k významovému jádru interpretovaného textu.

Klára Macháčková překvapivě (překvapivě vzhledem ke kontextu bakalářské práce, jíž předkládá a na pozadí jako by předvídatelných očekávání, která se k tomuto žánru vztahují) – odolala pokušení hypotetických výzev teorie, ústící zpravidla do planých teoretizujících řečí, přičemž ovšem velice zdařile „vstřebala“ různorodost teoretických nástrojů a metodologických postupů. Ty jí umožnily vyhovět vysokým nárokům recepce Hodrové próz, aniž by ovšem popřela jejich nástrojový charakter, který je pouhým prostředkem po interpretaci určitého vybraného uměleckého prostředku, umožňujícího zachytit zvolený charakteristický rys a sjednocující rámeček románového díla.

Analýzy různorodých motivů souvisejících s aspekty prostoru a postav, soustředěné „navlékání“ jednotlivých analytických vhlédů na šňůrku vrstvicí se interpretace, hra (ovšem nikoli svévolná) s potencialitou dějových sekvencí, obrazů a monologů, to vše cílí k pokusům o pojmenování smyslu čteného díla při plném vědomí různorodosti jeho založení. Vědomí produktivního unikání tohoto smyslu, zvažování jeho potenciality, která je paradoxně limitem, ale také výzvou k opětovnému čtení a průnikům do labyrintické povahy díla, to vše jsou nezpochybnitelné přednosti přístupu prezentovaného v předkládané práci. Za sebe však vyzdvihuji především neobyčejně vyzrálý jazyk odborné analýzy, který předpokládá zralé myšlení, obeznámenost s teoretickými východisky, absenci roztěkanosti propojenou ovšem s nespornou múzičností a osobitě založenou a pevně zakotvenou představou o možnostech cílech, které interpretace uměleckého textu nabízí a předpokládá.

Práce Kláry Macháčkové *Charaktery prostoru Trýznivého města Daniely Hodrové* zvysoka převyšuje standardní nároky kladené na bakalářskou práci; představuje vyzrálý vklad do odborné diskuse o recepci díla Daniely Hodrové, svým založením a projevem směle konkuruje pracím a úvahám o mnoho zkušenějších kolegů. Jde o ten typ práce, kdy je na místě uvažovat o možnostech jejího publikování. Rád ji proto jako oponent doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jí jako práci „výbornou“.

Praha 8. 6. 2015

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.